

[Arbejdsministeren.]

indbringe afgørelser for højere myndighed gælder i vidt omfang også kommunalbestyrelsernes afgørelser.

Den garanti for borgerernes retssikkerhed, som den administrative klageadgang repræsenterer, må naturligvis opretholdes. Der vil imidlertid i forbindelse med opgavefordelingen rejse sig spørgsmål om, hvordan klageordningerne nærmere skal tilrettelægges inden for de forskellige forvaltningsområder.

Jeg vil finde det hensigtsmæssigt, at spørgsmålet gøres til genstand for overvejelse mellem de i særlig grad implicerede ministerier og de kommunale organisationer.

Hvad angår proceduren for behandlingen af kommende opgavefordelingsspørgsmål, må det naturligvis først og fremmest være de enkelte ministerier, der i første omgang tager stilling til, i hvilket omfang en opgaveoverførsel kan finde sted, samt til de lovgivningsmæssige og administrative konsekvenser af en omlægning.

De talrige tekniske og lovgivningsmæssige problemer, der rejser sig i forbindelse hermed, kan ikke løses af et enkelt administrativt organ. På den anden side er det ønskeligt, at løsningen af de enkelte opgavefordelingsproblemer sker ud fra ensartede synspunkter, og at beslægtede opgaver så vidt muligt løses under ét, selv om de måske administrativt varetages af forskellige styrelser. Denne koordinering, som der således er behov for, vil blive søgt sikret gennem regeringens opgavefordelingsudvalg i samarbejde med de kommunale organisationer.

Idet jeg så i øvrigt vedrørende opgavefordelingsproblemerne på ny skal henvise til den tidligere omtalte redegørelse fra sekretariatet for regeringens opgave- og byrdefordelingsudvalg, vil jeg gerne sammenfatte det, jeg her har sagt, i følgende 4 punkter:

1. Den nu gennemførte kommunale inddeling må ligge fast.

2. Fremtidig lovgivning og andre beslutninger om opgavefordelingen må tage sigte på størst mulig decentralisering og amtsrådene som koordinerende planlægningsorganer og organer for udførende opgaver i et begrænset omfang.

3. Der må udvikles et kraftigere samarbejde og en kraftigere generel styring inden for

den offentlige sektor taget som en helhed, og endelig

4. Regeringen vil søge gennem et samarbejde mellem regeringens opgavefordelingsudvalg og de kommunale organisationer at sikre det bedst mulige samarbejde om disse spørgsmål.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om sanering.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 114) findes i tidenden sp. 6228, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1963).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Kaj Andresen: Ved anden behandling af dette lovforslag anmodede jeg boligministeren om, inden loven blev endeligt vedtaget, at være imødekommende over for en række ønsker. De gik ud på, at man skulle søge tilskudsrammen udvidet, så den kom til at stå i et bedre forhold til den forøgede låneramme, give lån til nedrivning ved forsaneringerne, stille midler til rådighed til istandsættelse af saneringsejendommene, hvis der ved de midlertidige genhusninger er behov derfor, og endelig forsøge med en huslejetilskudsordning ved sanering, hvorefter de midler, der er til rådighed, også kan benyttes, når der foregår en rokering, og ikke alene skal være knyttet til den familie, der fraflytter en saneringslejlighed. Jeg kan kun erklære mig tilfreds med, at samtlige de ændringsforslag, der er stillet, er en imødekommelse af de ønsker, jeg fremkom med ved anden behandling.

Jeg vil gerne som det vigtigste understrege udvidelsen af tilskudsrammen fra 10 mill. kr. til 20 mill. kr. årlig. Det er jo i realiteten 40 mill. kr. årlig, der stilles til rådighed til saneringstabene, idet kommunerne betaler halvdelen af udgifterne. Jeg tror ikke, det